

Korte studies in Mattheüs (135)

De Bergrede (40)

‘Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen, maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.’ (Mat. 6:20, 21).

Hoewel deze woorden tegen een andere categorie mensen gesproken worden dan tegen ‘de navolgers van Paulus’ en we dus niet zomaar één op één de woorden van de Heere Jezus op onszelf toe kunnen passen, neemt Paulus, op zijn manier, dit onderwijs wel over en gelden deze woorden van de Heere Jezus onverkort ook ons.

Ik denk hierbij in de eerste plaats aan Kolossenzen 3.

‘Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.’ (Kol. 3:1, 2).

Dit moeten we natuurlijk lezen in de context van de hele brief en in het bijzonder van het voorafgaande hoofdstuk, waarin Paulus de Kolossenzen waarschuwt ‘niet als een buit’ meegesleept te worden ‘door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.’ (Kol. 2:8).

De Kolossenzen zijn hier als het ware zelf de schat (de buit) waarnaar rovers op zoek zijn om hen met allerlei geestelijke verleidingen en menselijke redeneringen te verslinden en van Christus af te troggelen. De lijst met waarschuwingen in Kolossenzen 2:4-23 leidt Paulus in met de schatten die in Christus verborgen zijn. Let op de woorden ‘rijkdom’ en ‘schatten’.

‘Want ik wil dat u weet hoe groot de strijd is die ik voer voor u en voor hen die in Laodicea zijn, alsook voor zovelen die mij nooit in levenden lijve hebben gezien, opdat hun harten bemoedigd mogen worden, samengevoegd in liefde en zij tot heel de RIJKDOM van de volle verzekerdheid van het inzicht mogen komen, om het geheimenis¹ te leren kennen van God en van de Vader en van Christus, in Wie al de SCHATTEN van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn.’ (Kol. 2:1-3).

Dit zijn niet dezelfde schatten in de hemel als waarover de Heere in de bergrede spreekt of als de erfenis die Petrus in zijn eerste brief benoemt, maar het idee is hetzelfde. De rijkdom van het geheimenis is zo groot, die schatten van wijsheid van de kennis zijn zo immens groot, dat allerlei krachten in de wereld de gelovigen daarvan af willen houden of trekken.

Merk op dat deze schatten in Christus verborgen zijn. Om die reden spoort Paulus de lezers van de brief aan om de dingen die boven zijn te zoeken, waar Christus zit aan de rechterhand van God. Kolossenzen 3:1 sluit eigenlijk onmiddellijk aan op 2:3 en het hele gedeelte ertussen lezen we als een parenthese, iets wat tussen haakjes staat. Zoals gewoonlijk bij Paulus, is datgene wat hij tussen haakjes zegt buitengewoon belangrijk. De essentie in deze studie is nu echter dat Paulus het heeft over verborgen schatten in Christus met daaropvolgend die schatten te zoeken die boven zijn, waar Christus is.

Het onderwijs dat hij daarbij voegt gaat over de leefwijze van de Christen:

¹ Voor een uitgebreide uitleg over dit geheimenis, zie mijn Studies in Efeze op Kleronomia.nl.

‘Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte en de hebzucht², die afgoderij is. [...] Maar nu, legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster en schandelijke taal uit uw mond.’ (Kol. 3:5-8).

Doden van de leden die op de aarde zijn. Een van die leden is de hebzucht. Er moeten ook dingen worden afgelegd. Paulus zegt in dat rijtje niet dat de rijkdom moet worden afgelegd. Als dat iets is wat tegenover de hemelse schatten voor in zijn gedachten geweest zou zijn, zouden we hier dat zeker gelezen hebben. Maar daar gaat het Paulus niet om en ook de Heere zegt dat niet in de Bergrede. Rijkdom in zichzelf is niets verkeerts. De hebzucht en gierigheid die er dikwijls mee gepaard gaan wel en die moeten gedood worden.

Een voorbeeld van het zoeken van de schatten die in de hemel zijn die Paulus de Hebreeën voorhoudt is Mozes zelf. Het zijn wederom niet dezelfde schatten als waar Paulus het in de brief aan de Kolossenzen over heeft, maar het illustreert het principe. Mozes was opgevoed aan het hof als een kleinzoon van Farao en de wereld lag als het ware aan zijn voeten. Hij had toegang tot al de boeken, de wijsheid en de rijkdommen van Egypte en de verleiding zal groot geweest zijn voor hem. Mozes was niet anders dan jij of ik. Ook hij had zijn aanvechtingen en strijd tegen kwade begeerten; maar we weten dat in hem het geloof overwon en hij de Egyptische schatten wist te versmaden en de smaadheid van Christus boven alles verkoos.

‘Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de dochter van Farao genoemd te worden. Hij koos ervoor liever met het volk slecht behandeld te worden dan voor een ogenblik het genot van de zonde te hebben. Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon voor ogen.’ (Heb. 11:24-26).

Het loon van het dragen van de smaad van Christus is oneindig veel groter en rijker dan al de schatten die de wereld ons te bieden heeft.

² Grieks *pleonexia*, gierigheid, het voortdurende verlangen om meer te hebben.